

Закон за изменение и допълнение на Закона за признаване на професионални квалификации

УКАЗ № 78

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за признаване на професионални квалификации, приет от 44-то Народно събрание на 25 февруари 2021 г.

Издаден в София на 5 март 2021 г.

Президент на Републиката: **Румен Радев**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Десислава Ахладова**

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за признаване на професионални квалификации (обн., ДВ, бр. 13 от 2008 г.; изм., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 8, 9, 43 и 61 от 2011 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 80 от 2015 г., бр. 27 и 59 от 2016 г., бр. 85 от 2017 г., бр. 91 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г. и бр. 17 от 2020 г.)

§ 1. В чл. 1 думите „както и“ се заличават, а накрая се поставя запетая и се добавя „както и правилата за извършване на оценка на пропорционалността преди въвеждането на нови или изменението на действащи разпоредби в законов, подзаконов или административен акт, с които се ограничава упражняването или достъпът до регулирани професии“.

§ 2. В чл. 7а, ал. 2 думите „общ интерес“ се заменят с „обществен интерес“.

§ 3. В чл. 15 се създава ал. 3:

„(3) Вписването по ал. 1 не следва по никакъв начин да забавя или усложнява предоставянето на услугите.“

§ 4. В чл. 16 се създава ал. 3:

„(3) Вписването по ал. 1 не следва по никакъв начин да забавя или усложнява предоставянето на услугите.“

§ 5. В чл. 17, ал. 2 думата „Вписването“ се заменя със „С цел да не се забавя и усложнява предоставянето на медицинските услуги вписването“.

§ 6. В чл. 18 се създава ал. 4:

„(4) Вписването по ал. 1 не следва по никакъв начин да забавя или усложнява предоставянето на услугите.“

§ 7. В чл. 21, ал. 3, в изречение второ думите „получаването на пълната документация“ се заменят с „отстраняването на затруднението“.

§ 8. В част втора се създават чл. 23а – 23е:

„Чл. 23а. (1) Преди въвеждането на нови или изменението на действащи разпоредби в законов, подзаконов или административен акт, с които се ограничава упражняването или достъпът до регулирана професия, органът по признаване извършва оценка на пропорционалността в съответствие с правилата, предвидени в този закон.

(2) Обхватът на оценката по ал. 1 е пропорционален на естеството, съдържанието и въздействието на разпоредбите, които се въвеждат.

(3) Всяка от разпоредбите по ал. 1 се придружава от подробно обяснение, което да позволява да се оцени спазването на принципа на пропорционалност.

(4) Съображенията, поради които дадена разпоредба се счита за обоснована и пропорционална, се подкрепят с качествени и когато е възможно и целесъобразно с количествени елементи.

(5) Органът по признаване гарантира, че оценката по ал. 1 се извършва по обективен и независим начин.

(6) След приемането на новите или изменените разпоредби в законовия, подзаконовия или административния акт, с които се ограничава упражняването или достъпът до регулирана професия, органът по признаване извършва мониторинг по отношение на съответствието им с принципа на пропорционалност, при който надлежно отчита всички нови обстоятелства, настъпили след приемането на съответните разпоредби.

(7) Когато в отделен акт на Европейския съюз са установени специални изисквания относно регулирането на дадена професия и в този акт не е предвидена възможност на държавите членки за избор относно точния начин, по който те да бъдат въведени в националното им законодателство, правилата за извършване на оценка на пропорционалността, предвидени в този закон, не се прилагат.

Чл. 23б. При приемането на нови или изменението на действащи разпоредби в законов, подзаконов или административен акт, с които се ограничава упражняването или достъпът до регулирана професия, органът по признаване гарантира, че тези разпоредби не въвеждат пряка или непряка дискриминация, основана на гражданство или на място на пребиваване.

Чл. 23в. (1) Органът по признаване гарантира, че разпоредбите в законов, подзаконов или административен акт, с които се ограничава упражняването или достъпът до регулирана професия, които възнамерява да въведе, както и измененията, които възнамерява да внесе в действащите разпоредби, са обосновани от цели от обществен интерес.

(2) Органът по признаване проучва по-специално дали разпоредбите по ал. 1 са обективно обосновани от съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве, или от императивни съображения от обществен интерес.

(3) Съображенията от чисто икономически характер или чисто административните съображения не съставляват императивни съображения от обществен интерес, обосноваващи ограничаване на упражняването или достъпа до регулирана професия.

Чл. 23г. (1) Органът по признаване гарантира, че разпоредбите в законов, подзаконов или административен акт, с които се ограничава упражняването или достъпът до регулирана професия, които въвежда, както и че измененията, които внася в действащите разпоредби, са подходящи за гарантиране на постигането на набелязаната цел и не надхвърлят необходимото за постигането на тази цел.

(2) За тази цел преди приемането на разпоредбите по ал. 1 органът по признаване разглежда:

1. естеството на рисковете, свързани с набелязаните цели от обществен интерес, и по-специално рисковете за получателите на услуги, включително потребителите, за специалистите или за трети лица;

2. дали съществуващите правила от специален или по-общ характер, като съдържащите се в правото в областта на безопасността на продуктите или на защитата на потребителите, са недостатъчни за постигането на набелязаната цел;

3. целесъобразността на разпоредбата, що се отнася до това доколко е подходяща за постигането на набелязаната цел и доколко в действителност отразява тази цел по последователен и систематичен начин и съответно дали отстранява установените рискове по сходен начин като при съпоставими дейности;

4. въздействието върху свободното движение на хора и услуги в Европейския съюз, върху избора на потребителите и върху качеството на предоставяната услуга;

5. възможността за използване на по-малко ограничаващи средства за постигане на целта от обществен интерес;